

16. oktober 2023

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Hvad har Naalakkersuisut foretaget sig i bestræbelserne på at grønlandske familier kan anvende den danske bekendtgørelse nr. 471 af 8. maj 2023?
2. Hvor mange forespørgsler har Naalakkersuisut eller de grønlandske kommuner modtaget fra de danske anbringende kommuner vedrørende samværsrejser eller om det grønlandske barns fortsætte anbringelse i Grønland?
3. Har Naalakkersuisut udarbejdet takster i henhold til nævnte bekendtgørelse?
4. Er der etableret en arbejdsgruppe med deltagelse fra Selvstyret og de grønlandske kommuner om, hvordan forespørgsler om samværsrejser eller barnets fortsatte anbringelse i Grønland skal håndteres?
5. Hvor kan grønlandske familier henvende sig, hvis de ønsker rådgivning om hvad de skal gøre for at kunne anvende Grønlandsbekendtgørelsen?

(Medlem af Inatsisartut Karl Tobiassen, Siumut)

Begrundelse:

Flere NGO'er har henvendt sig til Siumut med oplysninger om, at de forgæves har henvendt sig til Naalakkersuisut med ønsket om, at der etableres en arbejdsgruppe, så de grønlandske familier i Danmark, der har fået anbragt deres børn i Danmark, kan anvende den danske bekendtgørelse nr. 471 af 8. maj 2023, Bekendtgørelse om døgnophold i tilbud i Danmark og Grønland - "Grønlandsbekendtgørelsen".

Grønlandsbekendtgørelsen giver blandt andet grønlandske familier i Danmark, der har fået anbragt deres børn en mulighed for at opnå samværsrejser til Grønland jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 1-3. Det giver barnet en mulighed for at opretholde tilknytningen til familien og ikke mindst samfundet for at bevare deres grønlandske identitet. Bekendtgørelsen giver også familierne mulighed for, at de anbragte børn kan overbringes til de grønlandske myndigheder til fortsat anbringelse i Grønland jf. bekendtgørelsens § 6 stk. 2.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at det er den anbringende danske kommune, der skal opretholde udgifterne forbundet hermed.

Det er et anbragt barns menneskerettighed jf. EU's menneskerettighedskonvention artikel 8, retten til familieliv, at kunne bevare familiebandet også til deres familiemedlemmer. Det følger endvidere af FN's deklARATION om oprindelige folks rettigheder, UNDRIP, og følger endvidere også af ILO-konventionen, at børn skal have muligheden for at opretholde deres sprog, kultur og traditioner m.m. også under deres anbringelser.

Jeg ønsker at modtage svar inden for 10 arbejdsdage.